

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 ianuarie 2017

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

mun. Chișinău

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
TIMOFTI Vladimir
ALERGUȘ Constantin
MORARU Petru

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, în cauza penală privindu-i pe **Tărîță Andrei și Tărîță Ion**.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.01.2014 – 24.03.2015;

Instanța de apel: 27.04.2015 – 17.06.2016;

Instanța de recurs: 11.11.2016 – 24.01.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 24 martie 2015, Tărîță Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Tot prin aceeași sentință, Tărîță Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Tărîță Andrei a i se adăuga partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 20.12.2013, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către Balan Gheorghe împotriva lui Tărîță Andrei și Tărîță Ion cu privire la încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că inculpații Tărîță Andrei și Tărîță Ion, în perioada august 2013 - 06 septembrie 2013, în urma înțelegerii

prealabile, prin alegerea cheii de la ușa de la intrare în casă, au pătruns în casa de locuit a cet. Dron Lilia, locuitoare a s. Gura Galbenei, raionul Cimișlia de unde, tainic, au sustras bunuri materiale în sumă totală de 41 010 lei, cauzându-i astfel un prejudiciu material considerabil.

Tot inculpații, Tărîță Andrei și Tărîță Ion, în una din zilele lunii noiembrie 2013, aproximativ la orele 15:00, în urma înțelegerii prealabile, au sustras două capre care aparțin cet. Stîna Elena, locuitoarea s. Gura Galbenei r-1 Cimișlia, având valoarea totală de 1000 lei, bunuri pe care le-au însușit.

Tărîță Andrei și Tărîță Ion, continuând acțiunile sale criminale îndreptate la sustragerea bunurilor din avutul altei persoane, în luna noiembrie 2013, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în urma înțelegerii prealabile, prin spargerea geamului, au pătruns în casa de locuit a cet. Balan Gheorghe, locuitor al s. Gura Galbenei r-1 Cimișlia, de unde, tainic, a sustras bunuri materiale în sumă totală de 146 770 lei, pe care le-au însușit, cauzându-i astfel un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Prin acțiunile sale Tărîță Andrei și Tărîță Ion au sustras bunuri din avutul altei persoane în sumă totală de 188 780 lei, ceea ce constituie 9439 unități convenționale la momentul săvârșirii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, furtul, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane în proporții deosebit de mari*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Vornicescu Constantin în numele inculpatului Tărîță Ion și inculpatul Tărîță Andrei.

3.1. Avocatul Vornicescu Constantin a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia acțiunile inculpatului Tărîță Ion să fie reîncadrate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în limitele sancțiunii prevăzute de norma incriminată.

În motivarea apelului declarat, avocatul a invocat că prima instanță a dat apreciere greșită probelor administrate de organul de urmărire penală, ajungând greșit la concluzia de a-l condamnat pe inculpatul Tărîță Ion în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Apelantul, a indicat că pe parcursul judecării cauzei a fost dovedit un singur fapt ilicit comis de Tărîță Ion, și anume episodul privind caprele furate de la Stîna Elena, Tărîță Ion a recunoscut că a furat animalele din gospodăria ultimei.

În privința furturilor săvârșite asupra caselor de locuit ale cet. Dron Lilia și Balan Gheorghe, apărarea a indicat că acuzatorul de stat nu a prezentat probe directe, care ar fi dovedit participarea lui Tărîță Ion la aceste infracțiuni.

Totodată, avocatul inculpatului Tărîță Ion, a menționat că prima instanță a pus la bază condamnării inculpatului declarațiile martorilor, care au comunicat că au văzut prin sat căruța lui Tărîță Ion, și pe drumul pe lângă casa lui Dron Lilia și Balan Gheorghe, însă declarațiile date nu puteau servi drept bază pentru condamnare, deoarece Tărîță Ion locuiește în satul Gura Galbenă, are căruță și evident se deplasează prin sat.

Apelantul, a mai indicat că declarațiile martorului Hemei Nicolae, instanța urma să le aprecieze critic, deoarece acest martor a depus declarații în ședința de judecată de două ori, ambele fiind absolut diferite.

În ceea ce privește bunurile ridicate de la Tăriță Ion, și anume plapuma, telefonul fix „Samurai”, centrul muzical model „Sony”, scurta de damă, 2 perechi de adidași și un caiet, au fost transmise de către inculpatul Tăriță Andrei lui Tăriță Ion, comunicând instanței că toate aceste bunuri sunt trimise de către sora lui Tăriță Andrei de peste hotarele țării.

Fiind audiată în calitate de martor, sora lui Tăriță Andrei a confirmat că sunt bunurile ei, care au dispărut din casă, în momentul când a fost efectuată percheziția de către angajații poliției.

Avocatul Vornicescu Constantin a accentuat că inculpatul Tăriță Andrei, a declarat în ședința de judecată că la furtul pe care l-a săvârșit el, Tăriță Ion nu are nici o atribuție, adică nu a participat.

3.2. Inculpatul Tăriță Andrei a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia să fie recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, și în baza acestei norme să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului declara, inculpatul Tăriță Andrei a invocat că învinuirea adusă lui, este bazată preponderent pe declarațiile părților vătămate, nicio parte vătămată nu a indicat direct că a văzut sau a observat sau a auzit că anume, el a sustras bunurile materiale.

Tot aici, a menționat că declarațiile părților vătămate reflectă mai mult situația după deteriorarea ușilor și ferestrelor din domiciliu și dispariția a unui număr mare de bunuri materiale, apreciat în sume nereale.

Inculpatul a indicat și faptul că nu este de acord cu sumele indicate în plângerile părților vătămate, cu titlul prejudiciu material cauzat.

Referitor la capătul de învinuire legat de sustragerea bunurilor materiale din domiciliul cet. Dron Lilia, apelantul a menționat Tăriță Ion nu are nici o tangență. A fost în relații bune cu soțul ei, Dron Nicolae. Unele bunuri materiale care au fost depistate la domiciliul său și se presupun a fi a cet. Dron Lilia, nu corespund adevărului, deoarece acestea aparțin surorii sale Micriucov Rodica.

Totodată a accentuat că recunoaște faptul că, în luna noiembrie 2013, a sustras de la domiciliul lui Balan Gheorghe din subsol doar următoarele bunuri 2 pompe de apă, robinete de la sistemul de aprovizionare cu gaze naturale care erau vechi, motor cu plasă de la un frigider, robinetele de la cazanul de încălzire cu gaze naturale, perforator Bosch, două genți, un covor, un centru muzical JVC, un televizor plasma LSD deteriorat, un val cu cablu electric, în rest nu recunoaște ca fiind furate de către dânsul celelalte bunuri indicate în rechizitoriu.

A mai menționat că efectuarea percheziției la domiciliul său, s-a desfășurat cu încălcarea procedurii procesual penale, deoarece a fost efectuată în lipsa sa și în lipsa martorilor.

Referindu-se la acțiunea civilă, inculpatul a indicat că aceasta urmează a fi respinsă, deoarece toate înscrisurile anexate la materialele cauzei nu sunt prezentate în original, mai mult ca atât lipsesc și bonurile de plată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, apelul declarat de către avocatul Vornicescu Constantin în numele inculpatului Tăriță Ion a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia inculpatul Tăriță Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal (episodul furtului de la partea vătămată Stîna Elena), la 2 ani și 6 luni închisoare, iar apelul declarat de către Tăriță Andrei a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe în privința acestuia fără modificări.

5. Verificând probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a constatat că prima instanță, cercetând totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a încadrat faptele inculpatului Tăriță Andrei în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor de la altă persoană, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare și în locuință, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

În apelul său, inculpatul Tăriță Andrei a încercat să ducă instanța în eroare, indicând că nu l-a văzut nimeni dintre părțile vătămate când au fost sustrate lucrurile, iar sentința este bazată pe presupuneri.

Însă, din declarațiile lui Balan Gheorghe, Trofanova Feodora, Perciun Ioana, rezultă că anume Tăriță Andrei a sustras lucrurile din gospodăria lui Balan Gheorghe și a Dron Liliei, și anume din casa inculpatului Tăriță Andrei au fost ridicate bunurile, care aparțineau părților vătămate și tot el le realiza folosindu-se de banii încasați în urma realizării.

Faptul că Tăriță Andrei nu recunoaște întreaga sumă a prejudiciului cauzat și susține că nu toate lucrurile indicate de către pătimiti, el le-a sustras, nu poate servi drept temei pentru reîncadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 186 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că nu este relevantă afirmația lui Tăriță Andrei, precum că nu știa că cele 2 capre, care le-a văzut la Tăriță Ion și care le-a transportat cu căruța, la rugămintea lui ultimului până la stâna din s. Ecaterinovca, nu-i aparțin lui. Însuși, Tăriță Ion, a recunoscut că a închis două capre străine, care i-au deteriorat zarzavaturile și vrea să le ducă la o stână de capre, până va afla cine este proprietarul lor.

Așadar, instanța de apel a ajuns la concluzia că sentința în partea ce ține de condamnarea inculpatului Tăriță Andrei, este legală și întemeiată, iar apelul inculpatului, urmează a fi respins ca nefondat.

În continuare, instanța de apel referindu-se la condamnarea lui Tăriță Ion, a menționat că prima instanță greșit a ajuns la concluzia că el se face vinovat de comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu, și în mod eronat a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Așadar, instanța de apel a considerat că, prima instanță nu a analizat obiectiv cumulul de probe administrate, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al

pertinenței, concludenței, veridicității, coroborării și incorect a încadrat acțiunile inculpatului Tăriță Ion în baza art. 186 alin. (5) Cod penală.

Inculpatul Tăriță Andrei, a declarat că la furtul din gospodăria lui Dron Lilia și Balan Gheorghe, Tăriță Ion nu a participat, iar lucrurile depistate la ultimului, sunt ale surorii sale, Micriucov Rodica.

Referindu-se la argumentul indicat supra, instanța de apel a menționat că potrivit raportului de expertiză medico - legală nr. 57 (f.d. 157 - 158 vol. III), grupa de sânge depistată în casa lui Dron Lilia, nu aparține lui Tăriță Ion, ci lui Tăriță Andrei.

Tot aici, s-a indicat și faptul că martorul Hemei Nicolae, a comunicat că doar căruța lui Tăriță Ion a văzut-o în preajma gospodăriei din care au fost sustrase bunuri și doar a bănuit că Tăriță Ion putea să fie și el unul din participanți la furtul din gospodăria lui Balan Gheorghe și Dron Lilia.

Însăși, din declarațiile inculpatul Tăriță Ion, rezultă că în timpul săvârșirii furturilor, el muncea în alt sat, iar organul de urmărire penală nu a verificat alibiul dat.

Toate aceste circumstanțe, generează bănuieli în implicarea lui Tăriță Ion în sustragerea din gospodăria lui Dron Lilia și Balan Gheorghe, iar o sentință de condamnare, potrivit art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală - nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, instanța de apel în urma judecării apelului a constatat că la caz există temei pentru a exclude din învinuirea lui Tăriță Ion, episoadele de furt din gospodăria lui Balan Gheorghe și Dron Lilia, și de condamnare a lui doar pentru sustragerea de capre din gospodăria lui Stîină Elena, fapt confirmat și prin probele administrate la cauză și verificate de către instanța de apel în ședința de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că acțiunile inculpatului Tăriță Ion se încadrează în baza prevederilor art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, și nu în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, precum a fost învinuit inculpatul prin rechizitoriu.

Așadar, instanța de apel a constatat că inculpatul Tăriță Ion a comis cu intenție directă o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală, încadrându-se din punct de vedere juridic conform art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele calificative, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de către două sau mai multe persoane.*

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă pentru fapta dată, instanța de apel a considerat că termenul de închisoare de 2 ani 6 luni, care deja este executat de către inculpat, este suficient pentru atingerea scopului legii și reeducarea inculpatului Tăriță Ion.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe, potrivit căreia:

Tăriță Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Tărîță Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea solicitărilor înaintate, recurentul invocă că decizia contestată nu corespunde criteriilor unei hotărâri judecătorești, fiind în derogare de la prevederile art. 394, 295 și 296 Cod de procedură penală.

Astfel, conform actului de învinuire lui Tărîță Ion i-a fost înaintată învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 al. (5) Cod penal, compusă din concursul mai multor fapte infracționale.

Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni prevăzute de diferite articole ale Codului penal și învinuirea cu privire la săvârșirea unora dintre aceste infracțiuni nu s-a dovedit, instanța, în partea descriptivă a sentinței, indică motivele recunoașterii inculpatului vinovat de unele infracțiuni și achitării pentru altele, iar în dispozitivul sentinței se formulează hotărârea corespunzătoare despre recunoașterea inculpatului vinovat în baza unor articole, achitarea sau încetarea procesului pentru infracțiunile prevăzute de alte articole.

În cazurile în care inculpatul este învinuit de comiterea mai multor infracțiuni calificate de un singur articol și învinuirea conform unora din ele nu s-a dovedit, dacă această situație nu impune schimbarea calificării faptei săvârșite, este suficient ca instanța în partea descriptivă să indice numai motivele recunoașterii învinuirii în această parte neîntemeiată.

Din aceste considerente, acuzarea consideră că instanța de apel era obligată în dispozitivul deciziei contestate să se pronunțe asupra tuturor capetelor de acuzarea incriminate lui Tărîță Ion și nu era suficient doar motivarea în dispozitiv a faptului că *„Curtea are temei de excludere din învinuirea lui Tărîță Ion a episoadelor de furt din gospodăria lui Balan Gheorghe și Dron Lilia”*.

Mai mult ca atât, una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se: locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. Dacă infracțiunea a fost săvârșită de două sau mai multe persoane prin înțelegere prealabilă sau de un grup organizat, e necesar să fie expuse acțiunile concrete săvârșite de către fiecare inculpat.

Analizând acest aspect, acuzarea constată că nici această prevedere legală nu a fost respectată de către instanța de apel, odată ce „modificând” învinuirea adusă lui Tărîță Ion nici nu a constatat fapta acestuia considerată ca fiind dovedită.

Concluzionând cele mai sus expuse, acuzarea consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese ca hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de

procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată, cu menținerea sentinței primei instanțe.

7. Asupra recursului declarat de către procuror, avocatul Vornicescu Constantin a depus referință, indicând că consideră decizia instanței de apel ca fiind legală și întemeiată, la adoptarea căreia instanța de apel a respectat prevederile legale, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată, din următoarele motive.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în cazurile stipulate în articolul dat.

Din conținutul recursului declarat, se conchide că recurentul invocă drept temei de casare pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, iar pct. 12) prevede că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a adoptat o soluția de casare a sentinței primei instanțe, și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit căreia, inculpatul Tăriță Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni.

Astfel, rejudecând cauza și dând o nouă apreciere probelor administrate în cauza penală dată, instanța de apel a constatat că inculpatul Tăriță Ion a participat cu inculpatul Tăriță Andrei, doar la săvârșirea unui episod de furt, nu și la celelalte ce i-au incriminate, respectiv fapta săvârșită de inculpatul Tăriță Ion a fost încadrată în prevederile art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal și nu în prevederile art. 186 alin. (5) Cod penal, precum a fost învinuit acesta prin rechizitoriu.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel în motivarea deciziei adoptate doar a punctat faptul că „prima instanță greșit a ajuns la concluzia că Tăriță Ion se face vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal și în mod eronat a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.”

În acest context, Colegiul penal lărgit indică că instanța de apel urma să facă o analiză a probelor existente la materialele și în urma acestui fapt să argumenteze din care motive a respins probele care au fost puse la baza învinuirii înaintate prin rechizitoriu de către acuzatorul de stat.

Tot aici, Colegiul penal lărgit remarcă instanța de apel dând o nouă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului Tăriță Ion în baza art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, urma să constate în partea descriptivă a deciziei adoptate circumstanțele de fapt care constituie elementele infracțiunii pentru care Tăriță Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat.

Prin urmare, în urma analizei textuale a deciziei contestate, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel nu a constatat fapta prejudiciabilă pentru care inculpatul Tăriță Ion se consideră vinovat.

Instanța de apel ajungând la concluzia de achitare a lui Tăriță Ion pe două episoade ce i-au incriminat ca fiind în participație cu Tăriță Andrei, urma să constate fapta prejudiciabilă care a fost săvârșită doar de către Tăriță Andrei.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel nu a ținut cont de rigorile ce țin de adoptarea unei noi hotărâri în latura penală, și anume de faptul că în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel trebuie să constate noile circumstanțe de fapt stabilite de către aceasta în urma judecării apelurilor declarate, situație ce se regăsește în cauza penală dedusă judecării.

De asemenea, Colegiul penal lărgit accentuează că instanța de apel a omis și faptul că partea descriptivă a deciziei instanței de apel trebuie să corespundă cerințelor stipulate la art. 394 Cod de procedură penală, iar pct. 1) din alin. (1) al articolul dat prevede că, partea descriptivă a hotărârii trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că nemotivarea soluției adoptate de către instanța de apel, prin prisma motivelor invocate în cererea de apel și neconstatarea faptei prejudiciabile în decizia adoptată, instanța de apel a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs, deoarece soluționarea acesteia ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, care conform art.414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelul din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeiniciei sentinței atacate.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal indică că instanța de apel în procesul redactării deciziei motivate, va ține cont de criteriile prevăzute în art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, și în partea descriptivă a deciziei adoptate va constata faptele prejudiciabile care au fost săvârșite de către inculpații Tărîță Ion și Tărîță Andrei.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, în cauza penală privindu-i pe **Tărîță Andrei , Tărîță Ion**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 23 februarie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

TIMOFTI Vladimir

ALERGUȘ Constantin

MORARU Petru